

Dages Forhandlinger. Det ærede Medlem gjorde en enkelt Bemærkning om, at der kunde have været større Højtidelighed over Vedtagelsen af f. Eks. Indlemmelsesloven. Jeg vil i denne Sammenhæng gerne fremhæve, at Blade af alle Partifarver netop betoner den Højtidelighed, som fandt Sted under dette Lovforslags Behandling.

Det ærede Medlem talte om Folke­tingsvalget og sagde, at det skulde have været henlagt til den 24. Juli, det havde været det eneste rigtige og det eneste naturlige. Jeg skal sige, at vi har taget rent praktisk paa det, vi har fundet, at det var heldigt at lægge Folketingsvalget paa dette Tidspunkt. Det medfører, at det kommer inden Ferien, og tillige, at man tilstrækkelig Tid i Forvejen ved, hvornaar de andre Valg kommer, saaledes at mange Mennesker kan indrette sig derpaa og utvivlsomt ogsaa vil gøre det. Ligegyldigt hvilket som helst Tidspunkt man ellers vilde vælge til Valgene, kan man komme til at faa Datoer, der ikke passer den ene eller den anden. For Resten vil jeg dog mene, at man fra alle Sider her i Rigsdagen har været inde paa, at der skulde være kort Varsel til dette Folketingsvalg, at det vilde være praktisk under Hensyn til hele Valgets Karakter. Men naar det ærede Medlem omtalte, hvilke Ønsker der i saa Henseende havde været gjort gældende overfor Ministeriet, vil jeg gerne bemærke til det ærede Medlem, at der for længst er sagt til Rigsdagen, at man fra Ministeriets Side ønskede at faa Valg hurtigst muligt. Hvis Valget kunde falde i Juni, var det udmærket, kunde det ikke falde i Juni, maatte det falde i Begyndelsen af Juli.

Saa undersøgte det ærede Medlem lidt, hvilke Grunde Ministeriet nu kunde have til at vælge denne Dato, som han var blevet saa utilfreds med. Først sagde det ærede Medlem, at nogle kunde jo sige, at det var for at blive af med Rigsdagen, men det vilde dog ligge det ærede Medlem selv fjernt at sige noget saadant. Og det er ganske naturligt, at det vilde ligge det ærede Medlem fjernt at sige noget saadant, thi det ærede Medlem husker jo den Kampagne, vi havde her for et Aars Tid siden, og som netop gik ud fra, at vi fra vor Side ønskede at sikre Rigsdagens Medvirken og ønskede, i Modsætning til ham, hurtigst muligt at faa Rigsdagen til at være medbestemmende. Derfor er det ganske naturligt, at den Tanke har ligget det ærede Medlem fjernt. Saa havde det ærede Medlem

den Mening, at det var, fordi Ministeriet ikke vilde give Besked, vi skulde have Valget nu; kom det senere i Juli, kunde Regeringen maaske komme til at give Besked paa noget mere. Nu skal jeg sige til det ærede Medlem, at naar det ærede Medlem tænker paa de Sager, han har behandlet af forskellig Art, vil han sikkert erindre — ellers kan hans Hukommelse let opfriskes —, at han ofte har været meget længe om at overveje og forberede Løsningen af Sager, han har fremlagt paa Rigsdagens Bord. Naar det ærede Medlem specielt nævnte Kornloven, skal jeg bemærke, som jeg ogsaa før har gjort, at Kornloven i Fjor først kom den 4. August. Jeg tror nok, at Vælgerne med fuldkommen Ro vil se paa, at Ministeriet skal have nogen Tid til at forberede disse forskellige Spørgsmaal, specielt altsaa Landbrugsministeren, til at føre de Forhandlinger, som han skal føre om denne Sags Løsning. De er sikkert ikke uklare over Situationen. Og skulde en enkelt af dem endelig være uklar over Situationen, saa har det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ved sine Udtalelser i Dag kastet det klare og fuldstændige Lys over Situationen, saaledes at jeg nok tænker, at de Vælgere, der skulde have glemt et eller andet, hvad jeg ikke tror nogen har, fra Valgdagen den 26. April, nu erindrer sig fuldt ud, hvad det gjaldt den Gang, og hvad det ogsaa efter den Tone, der gik igennem Hr. Borgbjergs Udtalelser, fremdeles gælder.

Efter disse Bemærkninger vil jeg gaa over til at omtale Betænkningen. Det første, jeg møder i Betænkningen, er, at hele Udvalget nu har sluttet sig til Tanken om, at den fremtidige Valgordning skal overvejes i en Kommission. Det hilser jeg med Tilfredshed. Der har tidligere været delte Meninger om, hvorvidt man skulde gaa den Vej eller ej. Der har været peget paa, at man maaske gjorde det meget bedre ved at overlade det til Rigsdagsudvalg. Jeg udtalte den Gang, at den Opfattelse havde jeg ikke, og det havde ogsaa vist sig i mange andre Lande, at man, selv om man først havde forsøgt at gaa den Vej at lade det blive et Rigsdagsudvalg, var endt med, at det vilde være rigtigere at lade Arbejdet forberede igennem en Kommission. Jeg tror ogsaa, at det Rigsdagsudvalg, der nu har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, naturligt har kunnet komme til den Overbevisning, at det dog vist var rigtigt, at Sagen blev forberedt gennem en saadan Kommission.

Forslaget om, at København-Fredriksberg skulde være een Valgkreds, har